

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Sabiu la expeditorii foiei pe afară la c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditorii. Prețulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

N^{ru} 33. ANULU XX.

Sabiu, in 23 Aprile (5 Maiu) 1872.

(tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ore cu 5 1/2 cr. și pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Insciintiare.

Dupa cele doua „Statutul organic“ alu Metropolitiei noastre gr. resaritene, Sinodulu archidieceșanu are a se țiené in totu anulu in Duminică'a Tomei, care in acestu anu cade in 23 Aprile; pentru aceea in Duminică'a Tomei se va țiené la 9 ore servitiu ddiescu cu chiamarea sântului Duchu, și apoi la 11 ore se va deschide prin coventarea solena Sinodulu archidieceșanu in sal'a seminariale.

Ceea ce se aduce la cunoscinti'a domniloru membrii sinodali spre întocm'a urmare.

Presidiulu Sinodului archidieceșanu.

Deputati la sinodu

s'au alesu in locurile devenite vacante și adeca: in cerculu XII Nicolau Strevoiu advocatu; in cerculu alu XV Dr. Ioanu Borci'a advocatu; in cerculu II Ioanu de Pred'a advocatu; in cerculu XX Dr. Stefanu Pecurariu.

Sabiu 22 Aprile.

Viati'a constitutională bisericeșca și politica, după apretiatorii ei, are și critici favorabili și nefavorabili. Acesta împregiurare o cauzează și rezultatele faptice, cari inse nu pot să fie numai eflusulu său purcederea purulu principiu alu constitutionalismului. Constitutionalismulu ori in biserică, ori in politica, totu deun'a e bunu până cându este elu in natur'a lui cea adevărată.

Aici trebuie căutatu chei'a bunătății său reului lui și numai chei'a acest'a ne va descuiă usi'a, prin care să intrăm la acestu adevăru principiale.

Nu numai rezultatele singure, fie in sinode fie in diete, vomu afla, după putiena meditatiune, ca nu pot să fie normative. Și in unele și in altele mai este de lipsa ce-va și, acestu ce-va e vointi'a cea curată de a se folosi omulu de constitutionalismu pentru înaintarea unei cauze bune comune său in genere luat pentru înaintarea binelui comunu. Până cându va lipsi această vointi'a, toate voru fi in zădăru, ba mai reu, până cându va lipsi acest'a se potu nasce dorintie diverse, cari nu sunt intru nimic'a de o natură cu binele comunu, ci cu satisfacerea intereselor de ambițiune, de avere, de autocratia, cari speculează constitutionalismulu numai pentru că să ascundă aceste slabiciuni și să le îmbrace in iubire de dreptate. In asemenea casuri se nascu apoi partide, cari, său se luptă pentru interesele loru particulari, său in casulu celu mai favorabilu, in partide, din care un'a se încerca a combate reulu celu mascatu ori unde lu întâlnesce. Esperinti'a ni dovedesce pré adeseori ca mijlocele cele de totu varie ale interesatorilor in partea loru, intuneca, facu imposibile, pre tempu îndelungatu, cunoscerea adevărulu și atunci apoi in o parte mare intra disgustulu și cu acest'a nemulțămirea cu constitutionalismulu și dorinti'a de unu bratiu puternicu alu unu'a, inse inspiratu de iubirea de adevăru și dreptate.

Pot să lipsesca inse din viati'a constitutională interesele particulare și ea totuși să nu dea aceea ce omulu se crede îndreptatitu să astepte dela denș'a. Va întrebă cine-va, ca vointi'a cea curată, ne-impedecată de interese particulare să nu fie in stare să țienă constitutionalismulu la înalțimea lui?

Să abstragemu dela alte și să avem in vedere numai afacerile noastre bisericești. Să presupnemu ca aici totu sufletulu, care este chiamatu a contribui cu puterile sele la binele comunu alu bisericei noastre, este liberu și de ambițiune reu întielesă și

de alte ori ce slabiciuni daunose și are in vedere numai și numai binele comunu și, totuși și in casulu acest'a se pôte întâmplă că rezultatele vietiei constitutionale să fie nemulțămitoare.

Vointi'a cea curată, carea o pretindem că spiritulu alu vietiei constitutionale la toti membrii ce o compună acest'a, trebuie să fie și manifestată său executată. Nu e destulu numai a voi dăra a și face. Și aici trebuie să se aplice ceea ce se dice despre credinti'a fără de fapte. Precum se dice in scriptura că credinti'a fără de fapte este mărta asiă putem dice și despre constitutionalismu său și despre voi'a ce are să-lu inspire, că fără de fapte ele sunt nisece litere său vorbe mărte.

In viati'a constitutională inse și faptele, deca au să ducă la rezultate bune, trebuie să aiba o normă. Ele trebuiescu aduse in legatura cu cele precedente, pentru că să formeze unu întregu ce se desvôlta succesive; dăra de alta parte trebuie să fie aduse in consonanță și cu împregiurările in care trăim. Repriveria înapoi și privirea in giurulu nostru la ceea ce numim actualitate sunt că și două directiuni cari dau o rezultătoare ce noi in limbajulu nostru o numim apoi viitoriu.

Deca nu vomu consideră trecutul, deca nu vomu țiené socotela seriôsa de cele ce se petrecu in prezentu in giurulu nostru, vomu face numai legi, proiecte, cari voru stă că nisece bărne desstrate a unu podu, preste care nu vomu puté trece fără de a ne periclită de a cadé printre ele in apa.

Înainte de toate dăra vointi'a cea curată trebuie să aiba in ajutoriulu său studiulu lucrurilor ce au a se severși in vieti'a constitutională, studiulu prin care să putem fi in stare a pune totă partiă lucrurilor noastre la loculul său.

Amu puté intră in o recensiuie cu protocoalele sinodelor și congreselor in mâna, pentru că să arătăm unde și in ce s'a greșitu, deca s'a greșitu până acum, de rezultatele nu sunt precum le dorim totu din toate părțile; avem inse și consideratiunea aceea, că sinodalitatea noastră este încă juna, avemu mai departe încrederea in bun'a vointiă și prin urmare și in executarea ei ce va urmă mai târziu și de aceea ne restringem pentru acum la observatiunile de mai susu.

Alte rele cari se ivescu și se voru mai ivi credem că încă nu pot să amenintie constitutionalismulu nostru, și deca se voru ivi rele și de natură acest'a nu vomu întârziă a le căută la radacini'a lor și a le smulge dimpreună cu acest'a afară.

Salutăm asiă dăra sinodulu de fatia că prin unulu din acele ce are să completeze prin o judecată seriôsa constitutionalismulu bisericeșcu, și in câtu i va fi cu putință să delatureze cauzele cari sunt in stare a lasă să se străcôre și rezultate neplăcute pentru toti iubitorii înaintării binelui comunu.

Trestia, in 16 Apr. 1872.

Domnule redactoru! Bucuri'a, de care este petrunsa astăzi comun'a noastră bisericeșca Trestia in districtulu „Cetății de piatră“, me îndemna a te rugă că să inregistreți in colonele pretinutului jurnalulu „Telegrafulu Romanu“ caus'a bucuriei creștiniloru noștri de religiunea greco-resar. de aici, pentru că o bucuria împartășită și cu alții devine indoita. Afară de aceea, de-si obiectulu de care voiescu a-ți scrie, nu atinge directe pre întregulu publicu cetitoriu, totuși elu este aptu de a areță și altor'a, câtu de multu se pôte face și cu puteri mai putiene, deca planedia unu spiritulu mai înaltu, și deca li vine intru ajutoriu și înbărbătarea din partea celor mai mari.

Comun'a noastră bisericeșca Trestia eră până de currendu că in jale, fiindcă i lipsea biserice'a, cas'a lui Ddiu, — ea astăzi este mangaiată, căci

privescu cu bucuria la edificiulu bisericeșcu celu nou. După putienatarea numerică de 366 suflete, din care consta comun'a acest'a nici cându n'aru fi potulu ajunge la resolutiunea sa din 1866, de a începe la radacina edificiulu bisericeșcu, deca n'aru fi primitu încuragiări din partea Esclenției Sele Înaltu Présântitulu nostru Domn Archiepiscopu și Metropolitu Andreiu, — și după tempulu celu îngreunatoriu in anii din urma n'aru fi fostu in stare de a se bucură astăzi de unu edificiu frumosu alu bisericei, deca nu i-aru fi întinsu mâna de ajutoriu prea bunulu nostru Arhieru. Intre altele Esclenți'a Sea a esoparatu dela locurile respective, că comun'a noastră să-si capete împrumutulu de stat după un'a obligatiune sunătoare de 1000 fl. v. a. cu ajutoriulu cărui'a amu potulu fini lucrulu începutu. Interesarea și priveghiarea Esclenției Sele pentru noi au produsu firm'a vointiă pentru radacina și severșirea casei lui Ddiu.

Acum cându ne bucurăm noi creștinii din această comună pentru lucrulu începutu și isprăvit, unu simțiu de pietate și mulțămire fiască către Esclenți'a Sea Par. nostru Archiepiscopu și Metropolitu Andreiu misca inimile noastre și îndemna pre sinodulu parochialu de a-si exprime prin comitetulu său adenc'a sea recunoscintiă printro adresa de mulțămire către Esclenți'a Sea, care cu inim'a sea parintesca ingrigindu-se de întregulu seu poporu credinciosu, nu trece cu vederea nici pre singuratecele comune bisericești.

Atotputerniculu Ddiu să se milostivesca asupra poporulu nostru și să țienă pre alesulu seu Arhierulu nostru Andreiu multi ani in deplina sanătate in mijloculu nostru, spre prosperarea și înaintarea bisericei și națiunei noastre și a binelui comunu.

Mai multi poporeni din Trestia.

Note despre Români'a.

(Urmare și fine).

De prisosu să mai adăugem pre lângă acestea ca un'a din cele d'antăiu reforme ale timpiloru posteriori a fostu, in Români'a, secularizarea clerulu regulatu, fără că numărulu personalulu atinsu prin această mesura să fi aruncatu sbierete că acelea ce, adi chiaru, nu încetăză d'a resună in întreg'a Italia.

Organisatiunea militară a României independente e calculată in mare parte după Prussia, astu-feliu ea, in casu de rebelu, totu cetățienulu e soldatu; deca chiaru admittendu că nu se pôte mobilisă de câtu a două-diecea parte din poporatiune, totu se pôte dobândi o armată de 250,000 ômeni.

Prin urmare ce rolu n'aru puté jucă românii in marea luptă care va avé sa se întemple mai currendu său mai târziu in oriente, deca toate tinuturile locuite de densii aru fi intrunite intr'unu singuru?

O armată de 300,000 ômeni d'o rasă, care să-a pastratu totă vigôrea și care chiaru adi procura nisece escelinti soldati Russiei și Austriei, aru veni să se unesca cu fortiele puteriloru occidentale, chiamate a apară ecuilibrulu europénu in contra atacuriloru său din partea Russiei, său dintr'a noului imperiu germănu, a cărui preponderanță de bună sêma nu e mai puțin de temutu.

Déru mai cu sêma in numele marelui principiu alu naționalităților — atātu de desu invocatu in epoc'a noastră, de si de mai multe ori calculu in picioru chiaru d'acei'a, cari aru fi trebuitu să 'lu facă a triumfă — amicii românilor n'au încetatu a starui asupra reintrunirii loru intr'unu singuru poporu.

In această privință nu va fi inutile să sretăm autori cari s'au ocupatu mai speciale d'acastă chestiune.

„Provinciile române (1856) și chestiunea prin-

cipatoru-dunarene inaintea Europei (1858) de Ubicini.

„Românii“ de Edgar Quinet (alu 6-lea volume din operele se sale complete).

„Legende de média-nópte“ provinciele dunarene) de Michelet.

„Istoria politica și sociale a provinciilor dunarene“ de Elias Régnault (1853.)

„România și istoria, limbă literatură, orografică și statistică românilor“ de Vailant.

„Transilvania și locuitorii ei“ de Girando.

„Istoria turburărilor Moldovei“, de Jean Baret.

„Eroii României și românii și papalitatea“ (in Italianesce de d-n'a Dor'a D'Istria.)

Aceste două din urma opere, cu atât mai demne de atențiune, cu câtă emana din condeiul unei ilustre fiice a României, au de scop să face să revietuiască vechile suveniri de frăție existente între români și Italia, și în același timp să apară pe cei d'antăiu în contra imputărilor ce li s'a făcutu une-ori în occidente ca s'au despartitu de Italia, certându-se cu curtea Romei.

Printre românii cari au aparatu cu căldura inaintea Europei causă țierei lor, nu trebuie să uităm pre d. Maniu, vechiu magistratu, care, în 1859, publică la Paris o brosiura intitulată „Misiunea Occidentului latin în orientele Europei“ care începe prin aceste cuvinte :

„Susținem cu o convicțiune intimă, bine fundată, că e de datori să de interesul Occidentului latin de a-și relua preponderința sa în Europa orientală prin reînnoirea vechilor legături de familie cu românii din cele două Dacie. Comunitatea d'origine care, după diece secole de separațiune, s'a pastrat în organismul limbii, în tradițiunile și în obiceiurile și care unesce pre descendenții vechilor coloni ai Daciei cu Italia, Franța, Spania, și Portugalia, nu poate decât să legitimeze și să reclame reconstruirea unui Statu latino-român, pe principiul naționalității.

Printre rarii Italiani cari s'au ocupat de România, vom cită pre vechiul deputat Vegezi Rusca, d'eu mai cu s'ema pre onorabilele magistratu Enrico Amate, care, ajutat de demnii si, într'o revista pre care o publică la Macerata sub titlul de Confederatiune latina, se silence a ne întări în contra indoitului periclu alu germanismului și alu panslavismului, predicându unirea tuturor popórelor, cari tienu mai multu său mai puțin de rasă română.

Vom spune chiar că d. Amate merge până a propune să se întrunescă la Roma unu congresu de reprezentanți din întreaga lume latină, care se afla — dice densu — cu dreptu cuvintu — cu atât mai amenințată de Germanii și Slavi, cu câtă Franța pentru multu timpu e afara din luptă.

Nu știu de ce un asemenea congresu va fi posibil, înse ceea ce credu nu numai utile, d'eu chiaru necesariu, e o întielegere din cele mai strinse între regatul Italiei și României, deplângendu că cea din urma — după ce a salutatu reinvierea noastră printr'o adresa votată în unanimitate de parlamentu său, cu ocaziunea intrării noastre în Roma — nu s'a gândit încă a stabili o ambasada pre lângă guvernulu italianu, pre cându celu din urma trebuia să transforme în ministru plenipotentiaru pre consulele ce întretine la București.

Asi dori asemenea că românii, cari, până acum, s'au întorsu fără intrerupere numai către Franța, trimițendu-și copiii să crească întrensă, să se întorcă d'aci înainte și către mamă patriei loru Italia, restringendu astu-feltu cu densă legăturile ce nici odată n'aru fi trebuit să se slabescă.

I. Rieciardi.

Neapole, 10 Aprilie, 1872.

Balneologie

Ni se scrie din Seps-St.-Georgiu cu datulu din 29 Aprilie a. c. următoarele: Dilele cele minunate de căldurose de primavă, cum nu s'au mai pomenit pre câtă și potu aduce omeni aminte, de pre la anul 1834, sunt o ansă bine venită pentru multi, atât în secuime câtă și în Brasiovu și țieră Bârsei, că să cugete seriosu la pregătiri de plecare la vreună din băile său scaldele cele frumoase, de cari Transilvania este atât de avută. Noue și locuitorilor din giurul nostru ni este alegerea aneyoioasă, pentru că avem să alegem între

multe; cu toate acestea asupra noastră și asupra fia cărui, carele a petrecutu o sesiune la Valcele (Elöpatak) și de acolo s'a întorsu la ai sei vindecati și restauratu de bôle, câte odată de totu pericóloasă iera și iera numai **Valcelele** (Elöpatak) influențiază cu puterea cea tare și irresistibleă atragătoare. Pare că nisce ființe extraordinare ale isvórelor celor admirabile datătoare de sanătate tienu pre visatatori ferme cați și în departare și lu facu că să dorască momentulu în care să s'orba viat'ă nouă și prospeta din nesecabilulu isvoru facatoriu de minuni alu apei minerali din Valcele! Aceste nu sunt frase obicinuite din tempulu inelatoriei moderne, nici o reclama de acele cu care se lauda marfa netrebuincioasă. Numerii sunt martorii cei mai eloquenti, vorbescă dăra numerii.

După cum se vede din datele statistice comparative ale direcțiunii băii și din fôia edată și tipărită acolo, cu toate că tempulu ploiosu a fostu în anul trecut nefavoritriu, Valcelele au cuprinsu în sinulu lor în v'er'a trecută la începutulu sesiunii în lună lui Iunie (ospeti vinu și înainte și se ducă și după finitul sesiunii) 271 partide din țiera cu 286 barbati, 332 femei, apoi 257 partide esterne cu 307 barbati și 385 femei, laolaltă 528 partide, 1320 ospeti. Numerulu ospetilor din 1871 arată, conformu listei oficiale, pre lângă totu tempulu nefavoritriu și pre atunci, unu acrescimentu de 153 de ospeti față cu 1870 Impregiurarea acest'ă este o dovă stralucită, că Valcelele sunt, cu dreptu cuvintu, chiamate a stă în celu mai scurtu tempu, în ceea ce privește numerulu ospetilor și miscarea acestui numeru, pre unu nivelu cu cele mai renumite locuri de cura. Dicem: „cu dreptu cuvintu“ pentru că e legiune numerulu acoloru pacienti, cari au cautat vindecare la Valcele și au și aflatu, și adică: contra mistuirei împedecate, suferinței de ficat, galbinare, friguri, creșterea splinei, bôla apei, hemoroide, tuberculose în plumeni, scrofule, inflaturi de pantece, limbrici, astenia corpului, obosel'ă de puteri, reumatismu, ologire, nervosități etc.

Pre lângă toate acestea este ingritu de curățire cu privința la toate građuțiile de avere, de bucate ce stau sub privighiare medicale și cu toate aceste cu unu pretiu moderat, este ingritu de distracțiunea ospetilor prin lectur'ă de diuarie într'unu salonu anumitu de lectur'ă, de musica executată de o capela renumită îngagiată anumitu, de concerte din partea artistilor renumiti ce se produc în fia care anu, de corespundința telegrafică și postale și de o comunicațiune diurna între Valcele și Brasiovu.

Situațiunea Valcelor înlesnesce visitatorilor celor numeroși cur'ă posterioară și binefacătoare în Tusnadu, Malnasia, Covasna și Borsucu și li ofera liniscea cea mai sigură, pentru că au la îndemână consiliile și traterea unui medicu principal (fisculu comitatense din Alba superioară Dr. Basil. Szabó), carele acum de unu s'ru îndelungatu de ani, a avutu ocaziunea de nenumerate ori de a aplică practice termele de acolo și puterea lor în casurile cele mai diferite.

Incheiamu cu observarea, că în sesiunea anului trecut în Valcele nu a fostu nici unu casu de mórte.

Erumperea Vesuvului.

În departare de 1¼ mila spre Sudu-Ostu de Neapole, la mijloculu sinului (de mare) dela Neapole, se radica Vesuvulu, deosebitu și despartitu de Apenini. Pótele lui dela Sudu-Vestu ajungu până la mare. Verful lui lu formă unu siesu micu cu două piscuri, dintre cari celu de spre mare contine craterulu, care în continuu v'ersa fum, din cându în cându arunca și alte produse vulcanice și care mai la fia-care erumpere mai însemnată și perde și formă de mai înainte. Latorele muntelui sunt góle și petróse. — Cea dintăiu erumpere cunoscută s'a întâmplat în 79 după Chr., cu o vehementă pustiitoare, încatu părțile dimpregiuru se întunecară trei zile și trei nopți prin petrele și masă de cenosia aruncate; Herculianom, Pompeii și Stabiaie fura îngropate de acele masse. Între erumperele de după aceea au fostu cele din anii 203, 472, 512, 685, 993, 1036, 1039, 1138, 1306, 1631, 1730, 1766, 1779 și 1794 cele mai veheminte. Dela începutulu secolului 19 se repetă erumperele mai în fia-care anu, mai multu său mai puțin veheminte. Din Octomvre 1818 până în Maiu 1820 erumperea au fostu continua. Plóia de cenosia în 24 Octomvre 1822 întunecase d'eu

în Neapole și Lav'a, de 12 urme înaltă, curse o mila italiană. Și mai veheminte au fostu erumperele din anii 1833, 1834, 1835 și 1839; în anii 1847, 1850, 1855, 1861 și 1868 încă urmara erupțiuni.

O erupțiune teribilă se întâmplă în zilele trecute. O telegramă de la Neapole în 26 I. tr. c. n. ne împartășește despre acea erumpere: Vesuvulu varsă focu din mai multe guri. Detonatiunile se audă în orasiu. Lav'a curge în mai multe direcțiuni. Poporatiunea locurilor învecinate caută a se scapă cu fugă. Domnesce o panică imensă. — Alta telegramă ne comunica: Asta nópte se întâmplă o erupțiune teribilă a Vesuvului. Lav'a se scurge pre San Sebastiano și amenință San Georgio, Cremano, Torre del' Annunziata și Torre-del-Greco. Detonatiunile se repetesc în continuu, se asigură că massă Lavai au înghitit mai multi individi etc. Domnesce o îngrozire comună. — După o telegramă a lui „N. Fr. Presse“ și perdura aproape 200 omeni vieti, multi vulnerati și și mai multi perdati, între cari 40 straini. Neapole e plină de fugari. Se simtă cutremure scurte de pământu.

În sediința camerei italiene din 27 I. tr. comunica Sella o depesă a lui Lanz'a de 26 I. tr. c. n. Neapole, din care estragemu: „Comunele San Sebastiano și Massa di Somma sunt mai cu totul pustiite prin Lav'a; poporatiunea a scapatu cu fugă. Victimele nu sunt asiă de numeroase, precum s'a anunțiatu ieri.

În o corespundință a lui „Fr. Bl.“ datu 26 Aprilie dăm de detaliuri mai speciale, în care aflăm între alte următoarele:

Asta diminiția se întâmplă la pótele Vesuvului o catastrofă teribilă. Dejá de două zile se dăceau curiosii în masa într'acolo pentru de a observa erupțiunea cea nouă. Ieri sér'a se putea vedea dealungulu liniei comonelor ce jacu la pótele muntelui o imbuldielă veselă și sgomotoasă de străini, Neapolitani, barbati și femei și copiii de totă clasa, cari curseră pentru de a privi spectacolulu splenditu din apropiere. O multime imensă acoperea drumulu, ce duce dela Resina la Observatoriu, și se imprasciă, ajunsă aci, preste straturile vechi ale erupțiilor de mai înainte, pentru de a observa bine Lav'a ce curgea fumegându și majestosu.

Deodată se audă unu sgomotu subteranu, care se amestecă cu strigătele de temere ale multimei. Unu alu doilea și mai tare vuetu urmăza celui dintăiu și în acestu momentu se deschide lângă Observatoriu o prăpastia imensă și unu sorginte puternicu de focu se varsă preste cei ce stau în apropiere. Mai multi dintre ei cadura și fura înghititi de pământulu crepatu.

Alarmă, strigările și fric'ă lu sfatnesce pre fia-care la fuga. Inse o fugă e imposibilă, pre costisulu petrosu și sierpuitu și încă cu atât mai multu cu câtă unu noaru colosalu de fum întunecă bietiloru omeni d'eu încatu nu scieau unde să pasiescă.

Lav'a se scurge și desvóltă că unu sorginte de glodu, sporaie și aboresce că unsorea ferbinte, în care cadu picaturi de apă.

Din partea regimului italianu s'a datu ordinu că celor nefericiti să li se dea totu ajutorulu și spriginulu posibilu din partea statului.

O plaga a Orientului.

Fiindu astăzi cestiunile politice per eminentiam la ordinea dilei, vei cugetă, domnole redactoru, că și această scriere va trată despre un'ă din cele multe și varie plage politice ce coplesesc popórele Orientului. Inse nu e asiă. Nu despre o cestiune a politicei nationale, ci despre un'ă ce atinge e conomi'a nationale, mi-amu propus a vorbi prin aceste pucine s'ru cu onorati lectori.

Despre tigi și migrații, còd'a ne-civilizatiunei. Acesti'a sunt o adevărată turmă de locuste, un'ă dintre cele mai crâncene plage ce isbescu în popórele resaritului, și asiă mai cu s'ema în poporul român. E cunoscutu, că pentru locurile, unde ajungu și se asedia (uneori pre tempu mai îndelungatu) aceste remasite ale vecurilor Atilani, ale secolului alu 4 și 5, sunt unu flagelu, o adevărată molesare nesuferită. Jafuire, însielare și rapire este sórtea locurilor și a omenilor, pre cari le napadesc și de cari se apropia. Causă acestor fenomene triste și rusnătoare în seclulu progresului nu póte fi alt'ă, decât neingrigirea guvernelor, și neprecautiunea popórelor respective.

Pentru ilustrarea asertiunilor de mai sus, vom

Saliste, 18/30 Aprile 1872.

sa enarediu pre scurtu o fapta, ce s'a intemplantu in tempulu din urma in comitatulu Bihorului.

In 11. l. c. o caravana de astfelu de tigani migratori s'au intinse corturile in giurulu comunei române C e h e i u, si in aceea noapte si perira din cas'a sirguinciosului economu de aici G e o r g i u S f a r l e a 1000 fl. in bani sunatori de argintu, 2 verige de aur (antichitati gasite in pamentu) — tigani au predilectiune pentru cele lucitoare — tote vestimintele si multe unelte, tote in pretiu de preste 2000 fl. Aici apoi si dederu de omenii loro. Presupusulu cadu pre acei tigani, cari apoi in 12 l. c. se departara numai decatu de acolo. Din partea politiei se facura tote cercetarile energice, inse fara vre-unu rezultatu.

Dar' daunatul nu se linisci cu atatu-a, ci intielegandu, ca la satulu Chirisidu din vecinatate inca se afla unu asemenea castru de etiopeni, dimpreuna cu fratele seu Vasiliu mergandu acolo facu investigatiunile necesare; mai erau sa se intorne fara rezultatulu doritu, candu cestui din urma i cadu in minte sa caute si pre langa corturile tiganilor in pamentu. De aici incepandu apoi, tote cele necesese se prefacura in succesele cele mai splendide.

Interesatii, sapandu, au datu de o lespede de pagiste si sub ea de 2 cutite scumpe, sub alt'a de o traista indesuita cu vestiminte, marama, carpe de matasa etc. Dupa aceea se intorsera la tigani, acestia inse si cercara noroculu prin fuga, la trei li si succese, ceialalti fura luati de scurtu. Romanii incercara a scoate dela ei vorbe de intielegere, mai intaiu, cu cuvintele blandetiei, si fiindu ca negrii nu voira sa se plece, cu blandeti'a cuvintelor intrupate, si acesta metoda atingandu cord'a cea sentimentore, tigani au mai spus vre-o siepte cuiburi, din care romanii apoi au scosu valuri intregi de panza rumburgiana, etc. giolgiu, asiá incatu a umplutu 2 saci, — spre dorerea daunatorilor, inse fiindu constrinsi si vedindu si sentindu tigani, ca inaintea acestoru omeni nu e sperare de scapare, spusera tote din firu in peru; spusera de unde au furatu cele aflate si ca consortii loro, cari au furatu aurulu si argintulu lui S f a r l e a suntu seu la satulu I o n o s d a seu la Covasidu. Aici apoi au si aflatu daunatii, nu numai ce au cantatu, ci si mai multu. Se precepe, ca dimpreuna cu cele furate, lotrii fura predati in manile judecatoriei. Ca unu ce caracteristicu trebuie sa mai insemnu, ca gropete in cari jaceau obiectele furate, asiá de tare au fostu batucite cu pamentu, incatu pamentulu abia s'a potutu taiá cu sapa; pote pentru ca sa nu petrunda plou'a, seu, pascandu vitele, sa nu se desfunde cum-va.

Nu potemu deci din destulu admonia poporulu nostru sa fia cu grige, caci elu cam are naravulu de ver'a, ducandu-se la lucru pre campu, lasa cas'a si curtea in mil'a lui Ddieu; b'a une-ori remane chiaru numai cate o baba in satulu intregu, si apoi tocmai atunci napadescu loculu acesti ospeti voluntari cu caldari si ciururi in spate, si apoi totu ce vedu ochii si ajungu manile loro, e silitu a-si parasi proprietariulu legale. S'au intemplantu inse, de acesti fii urgisiti ai lenei, chiaru si preste corpuri inocente au trecut in mosta straina si au rapitu ce au potutu din casa si curte; inaintea loro nimic nu e santu, pentru ca ei nu cunosc nici lege, nici credintia.

Conjuramu totu-odata inse si pre preotii si inveliatorii nostri, sa lumineze poporulu la tota ocazione bine venita, ca sa nu creda si sa nu se increda apucaturilor acestoru tiganii, mai alesu muriloru acelor'a, cari amagescu si insiela pre cati si mai cati cu „darea loro de norocu“ pentru o pane, elisa, etc., caci nu e prostu celu celu ce manca doue pani, ci celu ce le da pentru minciuni.

In prim'a linia inse aru fi si este detorintia guvernelor respective, a se ingrigi, cu privire la asecurarea averei si a vietii cetatienilor, ca aceste fiintie primitive, prin civilizatiune, seu sa pota intrá in sinulu civilor statulu, seu decu acest'a, precum afirma unii, n'aru fi cu potintia, sa-i tiena departe de frontariile lui; caci tota actiunea acestoru nefericiti nu e alt'a, decatu fericirea loro a si-o pune in nefericirea altor'a. Apoi milionele, cari le desemna si guvernulu nostru pentru infiintarea scoliloru neconfectionale, contrarie moralitatiei nationalitatiei, mai bine sa le intrebuinteze spre indreptarea si civilizarea acestoru tiganii migratori din tiara, caci prin acest'a aru implini in adeveru o fapta parintiasca.

Onorabile redactione a „Telegr. Rom.“!

Convinsu fiindu a priori, ca, decu mi-asia fi indreptatu rendurile urmatoare jurnalului „Federatiunea“, nu mi le-aru fi primitu, le adresedi onorabilei redactioni a „Tel. Rom.“ pre carea o rogu a nu mi le respinge!

Domnule redactoru alu „Federatiunei“!

M'amu miratu si me miru pana la umitu, ca ce ansa ti-amu potutu dá, ca sa me blasfemedi in jurnalulu d-tale „Federatiunea“ de sub nr. 42 din 14/26 Aprile 1872. prin not'a facuta insusi de d-ta.

Cugetandu mai adencu si mai intensivu asupra causei la asta blasfemia, in carea dici, ca eu a-siu fi fostu celu mai cumplitu aspirante din cati ai potutu vedé, la ol'a cea cu carne a guvernului, sa-mi credi dlu meu, ca era p'aci p'aci sa cugetu, ca d-ta, seu ai rivalisatu fatia cu mine, ca sa castigi insusi loculu, in care sum as'ediatu eu, seu ca te-ai batutu, ca functiunea acest'a sa fia investita de unulu, carele sa tienne de societatea de „propaganda fide“ a d-tale; pentru ca altmintrea nu mi-amu potutu inchipui, ca d-ta sa fi fostu catu mai putienu motivatu, de a-ti scupá otrav'a infalibile asupra mea, asiá cum o ai scupatu prin not'a d-tale din organulu de publicitate, care ai onóre a-lu redige. Sum falibile, nu negu, si pote ca gresiescu in presupunerea mea deja indicata, si de aceea cotezu a presupune si altu ce-va, si adeca: ca d-ta nu suferi si n'ai potutu sa suferi, ca eu sa-mi fi esprimitu parerea mea individuala asupra cestiunei sulevata de corespondintele d-tale din epistola astfelu, incatu sa te neodihnescu in turburéli'a, carea ni-o a-ti gatitu d-vóstra cei dela „propaganda fide“ de vre-o 6 ani incóce, ca sa prindeti si venati si pescii hraniti si crescuti in apele celoru-laltu romani, cari se inchina la spiritulu, si nu la unu mosóegu.

Dara si decu te-amu vatematu prin parerea mea, d-ta cá barbatu, carele aspiri a fi cultu, umanu, finu in manierele fatia de societatea alésa, nationalistu pana la meduha, infalibile cá ddieulu d-tale, martiru desaversito, lucéferu intre alte spirite romane, si apostolulu credintiei d-tale in orientu; d-ta cá astfelu, n'ai fostu necessitatu, de a bea tocmai pentru mine paharulu cu otrava, pana in usue si a scupá in atributelu ce mi le-ai datu astfelu otrava asupra-mi. O simpla combatere a parerei mele, — pre carea se padiesce corespondintele d-tale, a tino desfasurá mai pre largu — aru fi ajunsu, si decu me convingeai, 'ti urmamu, decu nu, nu.

Si decu vei sa me combati, eata ce amu disu domnulu meu in conferintia amintita de corespondintele d-tale din Sabiu:

Amu disu, ca conclusele aduse la conferintia dela 7 si 8 Martiu 1869. suntu „c o p i l a r e s c i“, si decu vei tiennea insusi d-ta socotela de impregurările, in cari traiescu romanii, decu vei fi pipaitu insusi d-ta pulsulu romaniloru preste totu loculu, — cum 'ti dai aerulu ca l'ai pipaitu, — decu vei voi sa asemeni pre romani cu alte popore ale altoru staturi, in ceea ce privesce la caracterulu loro, la miscarea loro sociale si politica, la reporturile loro de vietia si de dreptu fatia de alte natiuni si popore conlocuítore cu ei in acel'a-si statulu, la nesuntiele loro, la influintiile restriste ale istoriei loro de pana acum; decu vei voi mai departe sa pricepi, ca ori si ce se amirue si castiga, si ori si ce se apera si pastreza, se castiga prin munca, lucru si lupta necurmata; decu vei mai incolo sa inveti, ca e o regula generale, ca statulu, cá atare nu sta de locu pre locu, ci pasiesce neintreruptu totu mai departe, lasandu pre toti acei'a, inpoi, cati nu voru sa mérga seu cu elu, seu, decu le e posibilu, in contra lui, pre cale seu data de lege, seu extra legem:

decu vei sa scii ca romanii nu potu si nu trebuie sa suferu, cá sa acuire si sa apera strainii drepturile loro fatia de statulu, ci numai romanii, cá atari insi'si, din cause d tale, — dupa cum presupunu — bine cunoscute;

decu vei sa caleledi, ca nici unu poporu si nici o natiune, din cate cunoscemu ca s'au luptatu pana acum fatia de puterea staturiloru pre aren'a politica, n'au observatu modulu de lupta pentru asigurarea drepturiloru loro politice, asiá, precum l'au nascocitu vre-o cati-va romani la 7 si 8 Martiu 1869;

decu vei sa scii, ca romaniloru li-aru trebui, pre langa conscientia espresa de sine, — voindu sa inscenedie o revolutiune contra acelui statulu, in care suferu — le-aru trebui sa aiba vre-o 200,000

de voinici resboinici, dressati par excellenc' in art'a militara, inarmati pana in dinti si echipati, cá prusienii: mai departe vre-o 200 de tunuri dela „Krup“ cu 1600 de cai bine innodati cu tote tacamurile, tota munitiunea si totu furagiulu; mai incolo vre o 3000 de tunuri (canonieri), vre-o 200 de cara de bagagiulu cu vre-o 1400 de bagagieri, vre-o 80,000 de calareti cu 80,000 de cai, vre-o 10 generali, cá Wender si vre-o doi comandanti supremi, cá Moltke seu Mac-Mahon, si in urma urmeloru

decu vei sa te taie capulu, sa intielegi ca pre langa acestea tote le-aru mai trebui romaniloru inca si o vistieria cu vre-o 10 milioane argintu la spate; decu tote acestea le-ai trage in consideratiune obiectiva, fara nici o passione, fara nici o reservatiune mentale, fara nici unu prejudiciu, si decu ai analisá conclusele faimóse dela Mercurea, cari ne-au as'ediatu de vre-o 3 ani pre patulu slabanogului, judecandu dreptu si adeveratu, nici d-ta, n'ai putea sa nu le numesci „copilaresci“;

copilaresci pentru aceea, pentru ca n'au fostu eflusulu premeditatiunei serióse a barbatiloru, carii le-au nascocitu, nici eflusulu nici conclusiunea premiseleru faptice si adeverate, abstrase din reporturile de vietia, de dreptu si sociale ale poporulu romanu, nici din istoria lui restriste de pana acum, au fostu concluse accelerate si facute la momentulu de o multime de baeti, inspirati de alti baeti in politica; cari nu numai ca n'au studiatu altu dreptu de statulu alu altoru popore, nici istoria altoru natiuni, dara nici istoria caracteristica a poporulu loro, nici vetia loro, nici puterea lui morale seu fisica, nici corelatiunile lui fatia de alte natiuni in statulu, nici relatiunile si puterea a insusi statulu nostru, si fatia de acest'a si a altoru staturi noue amice seu inimice, cu poporele loro prietene noue, seu absolutu dusimane, nici la acea impregiurare, ca romanii cum aru trebui sa faca, cá sa se pota mai bine folosi de puterea multa, putienu, cáta o au — in astfelu de chipu, spre a nu remanea perduta, pentru ca acum numai trecu barbarii cá si locuste prin agrii semenati; trece fulgerulu electricu si sierpele de vaporu si cu elu civilizatiunea, sciintia, capitalurile, industria, cari nu cunoscu trandavia nici passivitate, nici infalibilitate nici proselitismu. —

I. Massimo,
jude cerc. reg.

Varietati.

** (Stilu de politetia.) Unu jurnalulu din Pensilvania publica in cronic'a dilei urmatoarea notitia: „Master Boksmen plecandu de a casa spre a aduce nisce cai care nu-i cumparase, nu s'a mai intorsu din cauza ca de odata piciorule lui n'au mai potutu ajunge pamentulu“, (cetesce: a furatu nisce cai pentru care a fostu spandioratu).

** (Starea economica a Ungariei dela 1867 pana la 1872.) Ministeriulu ungrescu de agricultura si comertiu publica o dare de sema a activitatiei sele dela infiintarea guvernulu ungrescu, adeca tempu pre 5 ani. — In anulu 1867 se aflau in totulu patru banci; astadi suntu 68 si in Aprile anulu curenta mai erau 28 pre calea de a se infiintá. — Case de economie esistau in 1867 numai 56; astadi suntu 175 si se mai infiintéza alte 70. Depositelu in aceste case erau in anulu 1867 in suma de 43 de milioane, in 1872 s'au urcatu la 123 de milioane. — Societati de asigurare erau 6 in 1867; astadi suntu 15 societati nationale si afara de aceste 27 de filiale a societatiloru streine (austriace). — Asociarile de ajutorare mutuala dupa felulu celoru a lui Schultze-Dehtsch din Germania au capetatu o intindere deosebita; dela 1868 pana la 1871 s'a constituitu 436 de aceste asociatiuni. Asupra altoru puncte raportulu nu constata nimic'a nou.

** Espositiunea universalá, de economia casnica in palatulu de industria, in Iulu 1872, la Parisu.

Directiunea: 23 Rue dela Chausseé d'Antin. Espositiunea universalá care are a se deschide la 15 Iulu pana la 1 Novembre 1872, in palatulu de industria din Parisu e preste totu loculu primita cu o mare simpatia, si succesulu ei va fi deplinu, cu tot'a putienu vreme ce precedéza deschiderea ei.

Concursulu diplomatiei este mai pretotindenea obtienutu scopulu ce urmaresce societatea nationala de incuragiarea lucratoriloru industriasi.

Pres'a intréga o sustiene, amu vedutu tote

diuarele incepandu dela Siam pâna la Venesnel'a, acordandu-i patronagiulu lor. Universulu dovedește urbei Parisu simpatie se, tienendu de onôre a figurá la acésta espositiune improvisata.

Cereri de admitere au sositu la administratiunea societátiiei (a cărei scaunu este 23 rue dela chausseé d'Antin, Parisu) nu numai din Belgiu, din Holand'a, din Danemarc'a, din Engliter'a, din Spani'a, din Portugali'a, din Itali'a, din Turci'a, din Austri'a, din Svitier'a și din Russi'a, dara și din Americ'a centrala și din Asi'a.

Este de temutu ca palatulu de industria sa nu fia prea micu, și societatea filantropica, care au luat initiativ'a acestei lucrări private, ia dispozițiuni pentru esecutarea constructiunilor incapatóre.

Companiele drumurilor de feru atâtú câtú și acele a navigatiunei au consimțitu la considerabile reductiuni asupr'a transportelor de marfuri destinate pentru espositiune, și adusa și reintórta prin trenuri de mica séu mare intielá.

Intre luminósele idei ce presiduescu la acésta mare manifestatiune pacinica a comerțului și a industriei, suntemu fericiți a incunoschiatá pre cetitorii nostri cá, in fia-care din 14 Dumineci a duratei espositiunii, se voru tiené concursuri de musici, și alte petreceri, din Franci'a, Belgiu, Holand'a, Portugali'a, Danemarc'a, Svedi'a și Norvegi'a, Lucsemburg, Austri'a, Svitier'a, Itali'a, Spani'a și Engliter'a.

Parisulu va dovedí, in acestu ann, lunei intregi, ca nenorocirile Franciei nu l'au facutu sa prapadésca nimic'a din marirea-i trecuta și din marrea-i atractia ce-lu caracteriséza.

Espositiunea productelor europene se va deschide la 15 Iuliu pâna la 1 Augustu; dela 15 pâna la 25 Augustu, se va deschide espositiunea productelor din Afri'a, Asi'a, Americ'a și Oceani'a. Acésta practica otarire va dá unu terminu suplementariu esposantiloru, și va impedecá totu odata tóte nepreveditel'e unei organizatiunii precipitata, mai alesu déca persónele ce voru voi a esposá nu voru asteptá ultimulu momentu pentru a adresá cererile lor de admitere la directiunea 23, rue dela Chausseé d'Antin, á Paris. Pentru strainatate, a se adresá la d. Consuli de Franci'a și la comitetel'e speciali; in Colonie la daii guvernatori.

„Cur. de Iassi.“

*** (Deschiderea Universitátiiei din Strasburg). Programulu ceremonielor, care voru avea locu cu ocaziunea deschiderei Universitátiiei din Strasburg, este dupa „Gazet'a de Strasburg“ urmatoriulu: Mercuri in diu'a de 1 Maiu la 11 óre de diminétia, deschiderea ceremoniala a universitátiiei in palatulu acesteia. Dupa amédi la 3 óre, prándiu mare in sala „Reunion-des-arts.“ Sér'a la 9 óre iluminarea turnului catedralei. Joi in 2 Maiu, caletoria serbatorésca la délulu Odiliei, la 6 óre 45 minute diminétia pornire dela gar'a centrala. La întórcere cina in sala „Reunion-des-Arts.“

*** (Chronica literaria.) Primulu trei lucruri de mare importantia literaria, iera-si alta natura de importantia, asupr'a căror'a nu avemu timpulu sa dicemu astadi nici o vorba. Aceste trei lucruri suntú: primo, o fascióra: istori'a critica a Romániiei de B. P. Hajdeu, brosiura de luxu in 4°, de 96 pagini; secundo, nr. 1 anulú VI: „Convorbiri literarie.“ (din Iassi), cuprindendu unu articulu alu d-loi B. Alexandri asupr'a scrieriloru lui C. Negruzzi. Spunendu atât'a este destulu sa véda cine-v'a despre ce este vorb'a: celu mai spirituale, coloratu și variatu poetu românú, a cărui prosa contine totu atât'a poesia câtú și versurile sele, se pune sa arete cine a fostu, ce a fostu și in ce epoca a scrisu, celu mai mare scriitoriu românú in prosa dupa parerea noastră; tertio, o mica brostara cu trei poesii, dintre cari dóue inedite, ale parintelui literaturii române Ioanu Heliade Radulescu, editate de fiulu seu, dupa mórtea intelectuale a celui mai mare și mai variatu scriitoriu ce a produsu pâna adi Románi'a. Aceste trei poesii suntú: Serafi'a, Od'a românilor, inedite, și Sburatoriulu, cunoscutu și chiaru acelor'a cari nu 'u au cititu.

N'amu fi consiliatu Od'a românilor intre dóue poesii cari, cu totu dreptulu cuventu, s'aru putea dice safice: un'a in sensulu f e m e i 'a și cea dintâia in sensulu h a r b a t u. Serafi'a este o creatiune de poesia simtiuala de care numai pagánata-

tea, care a divinísatu simtiualismulu, a potutu sa creezeze. —

*** (Principele Georgiu Bibescu cu fiulu.) Tínu minte lectorii nostri duelulu principelui George G. Bibescu la Paris, cu principele de Beaufremont, despre care le-amu spusu cele ce amu gasitu in jurnalele străine.

Gasimu acum in „Figero“ dela 15 unu articulu la rubric'a „Curti și tribunale,“ care ni se pare de cea mai mare importantia pentru noi, desi de o alta importantia decâtú acele importantie cu cari ne-amu harsitu: umilintie din parte ne, hotie și jafuri ale străiniloru, disprețulu lor asupr'a-ne coticarie și complicitáti la coticarie.

Importantia ce gasimu articuluului de care vorbim, este cu totulu de alta natura de o natura străina: este vorb'a de unu românú care a facutu in Franci'a și pentru Franci'a, ceea ce nici unu românú, de timpú uiatu, n'a facutu in Romani'a pentru Romani'a, și pentru care românú in Franci'a s'a disu in publicu, in tribunalele Franciei, de cátra baroulu francesu, cele ce n'a avutu ocaziune baroulu românú sa dica pentru nici unu românú in tribunalele române.

Iéta natur'a importantiei articuluului pre care regretámú ca nu 'lu putemu inserá astadi din caus'a materiei politice ce credemu ca trebuie sa comunicámu lectoriloru nostri. Nu ne putemu inse opri d'a pune aci câte-va cuvinte pronunciate de baroulu francesu asupr'a compatriotalui nostru príncipele George G. Bibescu.

Iéta conclusiunea avocatului Nicolet:

„Ce voiti, domnilor? trebuie sa vedemu lucrurile in același timpú și omenesce și judecatorésce. Veti pronuncia o osánda fára indoiéla: ministri ai legeri, sunteți datori a face sa se respecte legea. Nu discutú acést'a; déra cum óre o veti face sa fia respectata? Amu auditu dicendu-se de cátra organulu ministeriului publicu ca amend'a, amend'a pronunciatu in tóte casurile de duelu fára nici o exceptiune, n'aru fi de ajunsu.

„Elu in inchisóre? Déra sciti, domnilor, cine este elu, străinulu care nu este fiulu Franciei și care totu d'aun'a a servitu pre Franci'a? La inchisóre! elu, străinu in Franci'a și adjunsu oficeriu superioru; elu oficeriulu Legiunei de onóre! Déra nu sciti ceea ce au scrisu sieși lui de densulu; nu cunósceti serviciel'e saversite de de densulu; cari, de le-asíu enumerá, aru luá vedíulu intregi acestei adunári! Inchisórea pentru unu omu cá acést'a! Déra voiti óre a onorá inchisórea! Voiti óre a face din acea inchisóre unu locu de ravnitu pentru acei'a cari aru veni s'o locuiasca dopa densulu!

„Nu trebuie inse sa vorbescu mai multu de d. príncipe Bibescu: acést'a nu i aru conveni d-séle și nu mi-arú conveni nici mie. Domnilor, veti aplicá legea, déra veti aplica-o cu mesura și in conditiunile de moderatiune și de indulgentia cari suntú comandate prin impregiurárele causei.“

Iéta acum cum 'si incheia redactorulu René de Pont-Jest, articuluulu seu:

Dupa aceste cuvinte ale d-lui Nicolet, tribunalulu s'a retrasu sa delibereze, și a statu mai multu d'o jometate de óra, cá sa pronuncie contr'a principelui Bibescu o osánda de 15 dile de inchisóre.

Acést'a osánda, ori cine póte pricepe, a causatu in auditoriu o adánca stupefactiune, căci nu se putea adastá sa véda pre tribunalulu usándú cu o severitate fára esemplu, impotriv'a unui omu stimatu pre dreptu de cátra toti, impotriv'a unui străinu care, pentru amorulu alu doilei sele patrie, a refusatú cu atât'a nobletia libertatea ce i oferí d. de Bismarck cândú seú ca este prisionieru in Germani'a, impotriv'a unui soldatu care n'a reulatú dinaintea nici unui sacrificiu cá sa dovedésca catu de multu Franci'a și nenorocitiiei sei frati de arme i sfasiu inim'a.

„Cátu despre principele Bibescu, totu atâtú de calmu și de respectuosu in faci'a justitiei francese pre câtú a fostu de calmu și de bravu in faci'a glónțielorú inamiculu, s'a retrasu inclinándú-se. Credemu inse ca a gasitu, in demonstratiunea simpatice alu cărui ojectu a fostu elu la esire-i din audientia, o complectá și magulitóre respłata in comparatiune cu osánd'a severa care 'lu isbea.

„D. Nicolet, mai surprinsu inca de câtú d. Bibescu de acésta osánda, și neertándú-si tãcereá

la care l'a silitu modesti'a clientului seu, a facutu indata apelu asupr'a sentintiei.

Acésta nóua fasa a cestiunei ne promite debateri pre cari nu vomu lipsi ale reproduce, pentru cuventulu ca voru luá negresitu inaintea curtiiei o importantia pre care adversarii d-lui de Beaufremont s'au silitu dia respúteri a face sa nu se ia páua acum.“

Vomu urmári acestu procesu de duelu de si n'amu potutu urmári fátele cari au facutu din bravulu nostru compatriotu o ilustratiune chiaru in liniel'e celei mai brave armate din lume; vomu urmári acestu procesu, cu tóte ca inserarea lui ne face sa intrevedemu esiginti'a unui cadru mai largu de câtú acél'a pre care amu putea sa-i concedemu noi.

„Tr. Carp.“

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de Capelanu din comun'a Ibanesciu Protopresbiteratulu gr. or. alu Turdeii superióre se escrie — pre bas'a inaltei ordinationi cons. dto 16/3 a. c. nr. 239 — pâna in 30 Aprilie, in care di va fi și candidatiunea — concursu.

Emolumentele suntú: tertialitatea din totu venitulú parochialu.

Doritorii de a ocupá acésta statiune trebuie se fia teologi absoluti și se fi servitu celu putinu 2—3 ani cá Invetiatori. Suplicantii se voru adresá cátra subscribulu comitetu parochiale in Ibanesciu, post'a ultima Górgény-Szt.-Imre.

Ibanesciu in 5 Aprilie 1872.

In contielegere cu Par. Protopopu.

(2—3)

Comitetulu parochialu.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante din comun'a Ponorelu protopresbiteratulu Zlatn'a de susu constatátorie din 1200 suflete, se escrie concursu pâna la 20 Maiu a. c.

Emolumentele suntú tacsele stolare, și jertfel'e obicinuite, care calculate dau o suma de 400 fl.

Doritorii de a ocupá acestu postu, suntú rogati a adresá suplicel'e lorú bine instruate conformu „Statutulu organicu“ la subsemnatulu in Cãmpeni.

Cãmpeni, 6 Aprilie 1872.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Patiti'a,

(3—3)

protopopu.

Citatiune Edictala.

Bucuru I. Dragomiru, nascutu in Resinari de religiunea gr. orientala, parasindu cu necredintia pre sotia sea Stan'a nascuta Cazanu, totu din Resinari de religiunea gr. orientala, se citéza prin acést'a a se infacisá inaintea subsemnatulu foru matrimonialu in terminu de unu anu și o di, căci din contra se va pertractá și decide conjormu canónelorn sãntei biserici resaritate ortodocse actiunea, ce s'a datu asupr'a-i, si in absentia lui.

Sabiu 1-a Aprilie 1872.

Scaunulu protopresbiteralu gr. or:

tract. II. alu Sabiului.

I. Popescu

Protopresbiteru.

(3—3)

Edictu.

Teodoru Mosor'a, carele de 7 ani cu necredintia parasindu-si pre legiuit'a sea socie Sineft'a lui Ilie Uri'a, ambi din Danesiu gr. or. o au lasatu cu doi copii orfani fára casa și fára páne si s'au facutu pierdutu de nu se mai scie de densulu nimic'a; se citédia prin acést'a cá in terminu de 6 luni dela datulu de fatia sa se infatisiedie la subscribulu scaunu protopopescu; căci la din contra si in absentia lui se va pertractá procesulu ineaminatú asupr'a-i, pre bas'a SS. canóne a bisericeii ortodocse gr. or.

Scaunulu protopopescu a tract. Sighisórei gr. or. cá foru matrimoniale.

Zacharia Boiu,

protopopu.

(3—3)